

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AYDINLARIN DEMOKRASİ BİLDİRİSİ DİKTATÖR EVREN'İ KORKUTTU

1256 aydının başlattığı harekete katılmalar artıyor

DİKTATÖRLÜĞÜN SALDIRISINI GERİ PÜSKÜRTMEK İÇİN DAHA GENİŞ GÜÇLERİN KATILIMI ZORUNLUDUR

15 Mayıs 1984 günü 1256 aydının imzaladığı, demokratik hak ve özgürlükleri savunan ortak bir dilekçe Kenan Evren'e iletildi. Aralarında ülkemizin önde gelen yazarlarının, bilim ve kültür adamlarının, tiyatro, sinema ve müzik sanatçıların, hukukçu ve düşünürlerinin bulunduğu 1256 aydın faşist rejimin yasalarında yazılı dilekçe verme hakkını kullanarak, Türkiye'de demokrasiyi olmadığını dile getirdiler ve hemen demokrasiye geçilmesi gerektiğini vurguladılar. Aydınlarımız, cezaverilerinde insanlık dışı işkencelere karşı çıktılar, idam kararlarının uygulanmamasını ve ölüm cezasının kaldırılmasını, kapsamlı bir politik af çıkarılmasını istedikler. Düşünce ve örgütlenme özgürlüğü üzerindeki tüm yasaların kalkmasını, sendikaların, öteki meslek örgütlerinin, derneklerin özgürce çalışmasını, TRT ve üni-

versitelerin özerkliğiyle sahip olmasını, basın özgürlüğünün sağlanmasını savundular. Politikanın belirli zümrelerin, kişilerin ve kişilerin tekeline bırakılmasına karşı çıktılar, toplumun tümünün yönetime katılması için politik özgürlüklerin eksiksiz sağlanması gerektiğini savundular. Demokratik hak ve özgürlüklere, 1961 Anayasasının demokratik özüne sahip çıktılar.

Sıkıyönetim yetkililerinin ülkemiz aydınlarının bu yürekli çıkışını kamuoyundan gizleme çabaları başarısız kaldı. Aydınların demokrasi bildirisi kamuoyunda büyük yankı uyandırdı. TKP, öteki sol partiler, SODEP Genel Başkanı E.İnönü bildiride dile getirilen istemleri desteklediklerini açıkladılar.

Yasal haklarını kullanarak görüşlerini dile getiren yurtsever aydınların kamuoyunda geniş bir destek görmesi üzerine, sıkıyönetim

kendi yasalarını bile çiğneyerek dilekçeye imza atılan hakkında, "12 Eylül öncesi ortama dönmek istemek" suçlamasıyla soruşturma açtı. Daha bir kaç gün önce faşist, terörist MİSK'in açılmasına ve serbestçe "çalışmasına" izin verenlerin, demokratik hak ve özgürlükleri savunan aydınlarla yönelttiği bu suçlama, onların demokrasi düşmanlığını bir kere daha gözler önüne serdi. Ne ki, sıkıyönetimin

bu baskı ve tehditleri birkaç gün sonra 145 aydının daha bildiriyi desteklediklerini açıklamalarını önleyemedi.

Diktatör Evren 28 Mayıs günü bir konuşma yaparak aydınlarla yanıt vermeyi denedi. Ama onların bildirilerinde dile getirdikleri gerçekleri reddetmek olanaksız olduğu için, ilkel yalanlara başvurdu, aydınlarla saldırdı, kaba antikomünist suçlamalar yöneltti. Aydınların demokrasi hareketini geriletmek, aydınlarla emekçilerin arasına kama sokmak, demokrasi hareketinin daha da güçlenmesini önlemek için, sert tehditler savundu. Evren'in örgütlü muhalefet hareketinin gelişmesini karşısında telaşa kapıldığı görüldü.

Aydınların girişimi diktatör Evren'i korkuttu. Çünkü şimdiki halk, yurtseverliklerinden kuşku duymadığı, aydın ve insanlı görüşlerini yakından tanıdığı ve kendi çar-

Arkası 7. sayfada

TKP aydınların çıkışını destekliyor

Demokratik hak ve özgürlükleri savunan ve bu amaçla bir bildiri yayınlayan 1256 aydın hakkında sıkıyönetim soruşturma açtı. Bu soruşturma, Evren'in aydınları tehdit eden bir konuşma yapmasının hemen ardından açılmıştır. Aynı günlerde Türkiye Barış Komitesi'nin diktatörlüğe boyun eğmeyen Eşkanı Mahmut Dikerdem hakkında da yeni bir dava açıldı. DSK davası iki yeni idam istemiyi genişletildi. Öte yandan 12 Eylül'de çalışmaları durdurulmuş olan Faşist Milliyetçi İşçi Sendikaları Konfederasyonu'na Genel Kurmay Başkanlığı'nın direktifi ile yeniden çalışma izni verildi. Tüm bunlar demokrasiye geçildiği yolundaki tümüyle yalan ve demagojiye dayanan propagandayı kökten çürütüyor. Aynı zamanda tüm bunlar aydınların demokrasi bildirgesi ile genişleyen demokrasi hareketinin diktatörlüğü korkuttuğunu gösteriyor. TKP, kendisinin dışında gerçekleşmiş olan aydınların bu yürekli davranışına büyük değer veriyor. Aralarında bilim adamlarının, tanınmış sanatçı ve yazarların bulunduğu 1256 aydın, açıkladıkları demokrasi bildirgesiyle yasal hak-

larını kullanarak halkımızın, demokrasi özlemini dile getirmişlerdir. Türkiye Komünist Partisi aydınların bu çıkışını tümüyle destekliyor.

Aralarında partimizin de bulunduğu altı partinin 7 Mayıs 1984'te yaptığı çağrıda da belirtildiği gibi bugün onbinlerce siyasi tutuklunun sistimli işkence ve zulüm altında yokedilmesine göz yumulamaz. Politik tutuklularla dayanışma göstermek, faşist rejimin baskılarını protesto etmek, işkencelerle idamların son bulması için, politik tutukluların salıverilmesi için demokrasi güçlerine destek olmak ertelenmez bir görevdir.

Eğer en geniş güçler 1256 aydının çıkışını, benzer yollarla aktif desteklerse, sıkıyönetimin baskıları sonuçsuz kalmaya mahkumdur. Türkiye Komünist Partisi tüm halkımızı, yurt içinde ve yurtdışında demokratlardan yana tüm yurttaşları, siyasi partileri, sendika ve meslek örgütlerini, basını, aydınların çağrısına katılmaya, demokrasi bildirgesine güç katmaya çağırıyor.

24.5.1984

TKP MK
Sekreterliği

ARTAN SAVAŞ TEHLİKESİNE KARŞI

Ulusal, demokratik güçlerin diyaloga girmeleri zorunludur

NATO dışişleri bakanlarının Washington toplantısı sona erdi. Toplantıda, Varşova Antlaşması Örgütü (VAO) üyelerinin NATO'ya iletildiği karşılıklı olarak askeri güç kullanma antlaşmasının yapılması, ilkönce nükleer silaha başvurmama yükümlülüğünün üstlenilmesi, askerel bütçelerin dondurulması ve azaltılması, kimyasal silah konumlandırılmaması, Avrupa'nın değişik bölgelerinde ve Balkanlarda atomuz bölgelerinin kurulması gibi tüm insanlığın geleceğini ilgilendiren somut önerilere yanıt verildi. Gerginliği azaltacak, tüm halkların iste-

mi olan barışın korunmasına temel olacak bu öneriler yerine, NATO'nun Basra Körfezi'ne nasıl askerel karışmada bulunabileceği konuşuldu.

İran-Irak savaşının tırmanması son NATO toplantısında ödenen beri tüm NATO üyelerini bu bölgedeki askerel operasyonlarına katma basınındaki Reagan yönetiminin elinde bir dayatma aracı oldu. Lübnan'da ağız yanan Reagan yönetimi, şimdiki bir yandan sözümüne geri plana çekilmiş görünüp, Avrupa NATO bağlaşıklarını, bu arada Türkiye'-

Arkası 7. sayfada

Örgütlü muhalefet yolunda

Ülkemizin önde gelen aydınlarının, halkın ve demokrasi güçlerinin sıralarında geniş yankı bulan çıkışı, diktatör Evren'i küpeler bindirdi. Evren Manisa ve ilçelerinde yaptığı konuşmalarda, "Türkiye'de demokrasi olmayacak" diye tepindi durdu. "İdam cezalarının uygulanması devam edecek", "Af çıkmayacak", "Düşünce ve örgütlenme özgürlüğü olmayacak" dedi, bu istemleri savunanları bir kere daha tehdit etti. "Anayasayı deldirtmem" diye efelik tasladı.

Demokrasiye geçildiğini ya da geçilmekte olduğunu sananlar, rejimdeki eski MHP'lilerin de devreye sokulmasıyla ilerleyen faşist kurumsallaşmaya gözlerini kapayanlar, Evren'in Manisa konuşmasından sonra umarız artık en küçük bir demokratik hakkın bile ancak en zorlu savaşımın gözle alınmasıyla elde edilebileceğini görmüşlerdir.

Şunu da görmek gerekiyor ki, diktatörlük gerçekten güç durumdadır. "Anayasayı deldirtmem" diye bağırın Evren neye güveniyor? Üç buçuk yıldır işçilere, köylülere, memurlara, esnaflara, bilim ve kültür adamlarına, gençliğe ve Kürt halkına yapılanlar, azgınlaşan sömürü ve zorbalık, halkın içinde öylesine büyük bir nefret ve tepki oluşturdu ki, bunun diktatörlüğe karşı ulusal çapta bir direnişe dönüşmesini önlemeleri giderek olanaksızlaşıyor.

Açıktır ki, Evren ve suçortakları halkın artan tepkisi karşısında başları sıkıştığında Özal ve çetesini bile silkip atmayı, halkı oylamak için yeni yeni manevralara girişmeyi de deneyeceklerdir. Evren "Ekonomiden ben sorumlu değilim" derken, Özal'ın ekonomik politikasının olası çöküşünün sorumluluğundan kendisini sıyırmaya çalışıyordu. Ama, asıl, Amerikancı militarist generaller faşist diktatörlüğü sürdürmede, orduya sonuna kadar dayanabileceklerini umdukları için böylesine tehditler savurmayı göze alabiliyorlar.

Ne ki, orduyla halk arasındaki uçurum ülke tarihinde hiç böylesine derinleşmemişti. Ordunun başları hiçbir zaman orduyu aydınlarla bu ölçüde karşı karşıya getirmemişti.

Arkası 6. sayfada

PARTİ YAŞAMI

Yığınların içinde, yığınların önünde

•Elif TOROSLU

tık gerçekleri açıklar. Yığınların günlük çıkarılar için savaşımına yardımcı olur. Onları politik savaşım katmak için çalışır. Onların kendi deneyleriyle, günlük savaşımın içinde politik gerçekleri görmelerine, sınıf bilincine ulaşmalarına öncülük eder. Bu savaşımarda en önde yer alır.

Partimizin MK Genel Sekreteri Kutlu yoldaş, "Yığınların çıkarılarının sözcüsü" başlıklı yazısında bunu vurguluyor: "Komünistler en önde, savaşımın en sert gittiği yerde, en çok özverinin gerektiği yerde ne kadar çok savaşım verirse, tüm halkın güçlerini birleştirilmesine o denli daha çok yardım etmiş olacaktırlar." (Yeni Çağ, Mart 1984, s.41)

Bu görevleri yerine getirebilmek için komünist istikrarlı, planlı ve sistemli çalışır. Günlük çalışmasını planlar. Bu planlarda koyduğu hedeflere ulaşmaya çalışır.

Kuşkusuz, bu niteliklerin tümü, partiye ilk adım atıldığı an olgunlaşmış, kazanılmış değildir. Bu nitelikler, partinin yardımı ve yol göstericiliği altında ve parti içinde gelişir. Bu, ancak parti disiplinine sıkı sıkıya uymakla elde edilebilir. 5. Kongrede onaylanan "Mustafa Suphi 100. Yıl Tezleri"nde, "disiplinin ölçütü, partinin yığınlarla bağlanmasının derecesidir" deniliyor. (Tez No. 197) Partinin yığın bağlarının pekiştirilmesinin taşıyıcısı, aracı, yaşama geçiricisi parti üyeleridir. Partinin yığın oğlarını güçlendirecek olan üyelerinin gönlü ve

Arkası 7. sayfada

parti üyelerinin de sorumluluğunu artırıyor. Parti üyesi olabilmek büyük bir onurdur. Ama bu onuru korumak ve yüceltmek için her yoldaş sürekli bir çaba içinde olmak zorundadır.

Komünistlerin bu yoldaki çabası her zaman "yığınlarla birlikte, yığınların önünde" olmak hedefiyle bağlıdır.

Komünist yığınların içindedir, onlardan biridir. Partimizin üyeleri, yandaşları sömürülen ve baskı altında tutulan, hor görülen sınıfların sıralarından geliyor, onlarla aynı kaderi paylaşıyorlar. Her komünist yığınlarla birlikte olmak,

onlarla olan bağlarını, hergün daha da pekiştirmek için çalışmalıdır. Yığınlarla birlikte olmak ne demektir? Yığınların hiçbir şeyine yabancı olmamak demektir. Onların düşüncelerini, duygularını, önyargılarını ve davranış biçimlerini dikkate almaktır. Komünist, partiye girdikten sonra da, önceleri nasıl yaşıyorsa, öyle yaşamalıdır. Toplumdaki konumunu boşalamamak, tersine, toplumsal konumlarını daha çok insanla bağ kurmaya kullanmak için korumak durumundadır.

Yığınların önünde olmak ne demektir? İstanbul'dan Kerime Dağ, şöyle yazıyor: "Her geçen gün daha güvenilir, daha sevilir, daha sayılır, özü-sözü bir insanlar olmak zorundayız." Evet, dürüst, özü-sözü bir insandır komünist. Alle yaşamında, toplum içindeki davranışlarında çevresinde örnek olarak gösterilir. Çevresiyle ilişkilerinde yapıcı, birleştiricidir. Sınıfının çıkarlarını her şeyin üzerinde tutar, halk düşmanlarına karşı uzlaşmaz partisinin görüşlerinden, ülkülerinden ödün vermez. Her olanaktan yararlanarak, çevresindekilere, sürekli partisinin politikasını, polit-

Ankara'dan Atılım'a yazan Alişan Varol, şunları belirtiyor: "TKP'nin geçirdiğimiz kritik savaşım döneminden, bilimsel, bilgilil ve deneyli tutumuyla sarsılmadan ve güven kazanarak çıkmış olması, TKP'nin çatısı altında toplanmak isteyenlerin sayısını her geçen gün artırmaktadır."

Aynı gelişmeye değinen Falk Demir ise, mektubunda şunu vurguluyor: "Bugün, TKP hareketine gözle görülecek yoğunlukta bir yönelim vardır. Bu, TKP hareketini güçlendirmektedir. Güçlü bir TKP, güçlü bir devrimci hareket demektir. Eğer bu güçlenme, niceliksel yönelim, partinin bolşevik niteliklerini güçlendiren bir ivmeyle bütünleştirilemezse, parti gücün düşer. Sımdı sorumluluklar daha da artmıştır."

Partinin öne koyduğu görevler sınıf savaşımının четin koşulları, TKP'nin artan etkisi, yalnız genel olarak partinin değil, tek tek tüm

Komünist YARIŞMA

daha çok haber... daha çok yazı... parti basınına güçlendir...

Yurtdışından daha etkili katılım için

Yarışma için yalnız Türkiye'den değil, Atılım'ın okunduğu, TKP'nin Sesi'nin ulaştığı her yerden mektup geliyor. Bunlar arasında Libya, Suudi Arabistan, Lübnan gibi ülkelerden olanlar da var. Ama Türkiye dışından gönderilen mektupların ana yığını Dış Avrupa'dan gelenler oluşturuyor. Bu anlaşılır bir şeydir, çünkü başta Federal Almanya olmak üzere, Batı Avrupa ülkelerinde alleleriyle birlikte iki milyona yakın Türkiyeli göçmen işçi yığını bulunmaktadır. Ve komünistler buralarda da, partinin öne koyduğu görevleri yerine getirmek için canla başla çalışıyorlar.

Batı Avrupa ülkelerinden gelen mektuplardan neler bekliyoruz; bu kez buna değineceğiz. Her şeyden önce, aynı Türkiye'den gelen mektuplardan olduğu gibi, buralardan da somut haber, somut enformasyon beklediğimiziz belirtelim. Batı Avrupa'da yürüyen sınıf savaşımına, Türkiye ile dayanışma eylemlerine vb. ilişkin haberler gönderilmelidir. Yalnız burada dikkat çekmemiz gereken bir nokta var. Türkiye'den gelen haberler başka araçlarla kamuoyuna yansıma olanağına sahip olmadıkları için, gecikmiş gibi görünebilir de, etkilerini koruyor, bu nedenle de gerek Atılım'da, gerekse de radyoda yer alıyor, alacak. Ama Batı Avrupa'da, Türkiye'den farklı olarak Türkçe olsun, o ülkenin dilinde olsun yaygın, legal ilerici basın vardır. Ve bu organlar önemli gelişmeler, sıcak sıcak yansıtılmaktadır. Bu göz önünde tutulmalıdır. Bu nedenlerle, somut olaylarla, miting, gösteri, gece vb. eylemleri ilgili haberler, hızla, olanağıyla hemen aynı gün de iletilmelidir. İzlenimler, katılanların ruh hali ve yapılan ey-

lemin yankıları ayrı bir mektupla sonradan da gönderilebilir.

Yine, buralarda bulunan geniş Türkiyeli göçmen işçi yığınlarının ruh hali, beklentileri ve özelemleri, Türkiye'deki gelişmelerin onlar üzerinde yarattığı etkiler yazılacak konulardır. Komünistlerin göçmen işçiler içinde yaptıkları çalışmalar, bunlarla ilişkin, parti yaşamına ilişkin deneyler; buna bağlı olarak buralarda ilişkide bulunulan diğer Türkiyeli işçi güçlerin görüş ve tutumları, onların yürüttülen iş ve eylem birlikleri, çıkarılacak dersler, aktarılması, duyurulması gereken gelişmeler yazılacak diğer konulardır. Tabii, eleştiri, öneri ve yanıtlanması gereken sorularda yazılmalı, iletilmelidir.

Arkası 7. sayfada

YANITLAR

Atılım'ın 1 Nisan sayısı elime başka bir yerde 7 Nisan'da geçerken, bizim bölgemizde 18 Nisan'da geçti. Sorumlularına hatırlatmak isterim.

Başaran-Gelsenkirchen

Artık kararların hızla hayata geçirilebildiğini gösteren küçük bir örnek vereceğim. Eskiden aylık çıkan Atılım'ı yaklaşık ay sonunda alabiliyorduk. 15 günde bir yayına geçmesiyle birlikte, 15 Nisan sayısını, 16 Nisan'da, 1 Mayıs günü Atılım'ı 2 Mayıs'ta aldık.

T.B.-İsveç

■Değitimla ilgili bu tip uyarılar dağıtım sorumlusu yoldaşlar için büyük bir değere sahiptir. Partinin gelen mektuplarda böyle

Planlı, sistemli çalışmaya başlıyoruz

•Hayrullah EGE

TKP 5 Kongresi, "daha güçlü TKP" hedefini koyarken, bunu gerçekleştirmenin yollarına da işaret etti. Parti Merkez Komitesi, yeni bir Atılım için üzerine düşenleri, yükleniklerini daha simdiden gerçekleştirmeye. Bu, kongrenin tüm partinin önüne koyduğu görevlerin yerine getirilmesi için, biz kadroların önüne paha biçilmez olanaklar açmıştır. Sımdı, "Daha güçlü TKP" için koşullar dünden çok daha elverişlidir. Ne ki, çalışmalarımız yeterli değildir. Parti MK'nin hazırladığı bu

önkoşulları daha da olgunlaştırmak, yurtiçi ve dışı her düzeydeki parti örgütünün önünde duran görevdir.

5.Kongre, Merkez Komitesi 1. Plenumu ve kararları, "neyn yapılacağını" açık seçik koymuştur. Parti programını, tüzüğünü ve öteki belgeleri iyi özünsemeliyiz. Sımdı bize düşen, kararları yaşama geçirmeyi kendi özimizde nasıl ve kimlerle yapacağımızdır.

Sımdı biz MK kararları doğrultusunda tüm çalışma alanlarında önümüze somut çalışma programı koymalıyız. Günlük birlik çalışmanın içinden sıyrılmalıyız. Bu çalışma programları, bir yıllık olabileceği gibi, altı aylık, üç aylık bölümler halinde de olabilir. Bölümler bir çalışma programı bizleri günlük birlik çalışmadan çekip çıkartacak, güçlerimizi yerinde, dağıtmadan en iyi şekilde değerlendirmenin yolunu açacaktır. Sağlıklı bir çalışma programı hazırlayabilmek için, öncelikle varolan güçlerimizi, gerçekleri temelinde çok iyi değerlendirmeliyiz. Yine, bu noktaya nerelerden geçerek vardığımız ve potansiyellerimiz de bu değerlendirmede yer almalıdır. Bütün bunları temel almayan bir çalışma programının ayağının yere basması beklenmemelidir.

Bu yaklaşımla bölgedeki bir Semt Komitesi'nin Sekreteri olan yoldaş, semtteki çalışmaları gözden geçirdi. Yoldaş, semtteki ve bağlı fabrikalardaki

Arkası 6. sayfada

bilgilerin verilmesinin güvenlik açısından yanlış olduğunu hatırlatılmalıdır.

Atılım'ı okumakta güçlük çekiyorum. Burada güçlük çekiyorum derken, yazıların çok ufak oluşunu kastediyorum. Atılım, işçi sınıfının yol göstericisi olarak, bu eksikliğini gidermelidir.

Y.H.-Brüksel

■Bu tür şikayetler haklıdır. En kısa sürede daha iri harflil, daha büyük boyutta basılmış bir Atılım'ın, aynı Federal Almanya'da olduğu gibi, tüm Batı Avrupa'da da dağıtımına sokulmasına çalışılıyor. Böylece belirli bir süre sonra Türkiye baskısında da, yığınların içinde, yığınların önünde olacaktır.

Washington ve işbirlikçileri Kıbrıs'tan elinizi çekin!

● Ahmet ALAN

BM Güvenlik Konseyi'nin son Kıbrıs kararı, Türkiye başınında "artık geri dönmez adımların atılması zamandır" çağrısıyla karşılandı. Pakistan'daki diktatör rejiminin temsilcisi dışında tek bir ülke bile BM'de "KKTC"ni de, Türkiye'yi de desteklemedi. Öteden beri Kıbrıs'ın bölünmesi, NATO ile doğrudan bağlanması, adada gerici ve işbirlikçilerin egemenliği için çalışan ABD bile çekimser oy kullanmak zorunda kaldı. Rejimin sözcükleri, ne kadar keskin özlere ederlerse etsinler, şu gerçekçi örtbas edemezler: BM kararı, faşist rejimin uluslararası alandaki politik iflası belgesidir. Lübnan halkını kırmak için ABD'ye İncirlik üssünün bırakılmasını ve ABD'nin iflası sonuçlanan Lübnan politikasının uygulanmasına bulaşılması olmasını unutturmayla çabalayan Evren-Özal ikilisinin "dünyaya açılıyor" palavraları şimdi yeni bir darbe yemiştir. Kıbrıs'a ilişkin saldırgan planlar yapan Reagan yönetimi de öyle.

Fakat, emperyalizm ve faşist rejim, bu yenilginin acısını çıkartma hazırlıkları içindedir. O nedenle de Basra Körfezi'ndeki savaşın tirmanma eğilimleri gösterdiği koşullarda, tehlike daha da artmıştır. Şimdi Reagan yönetimi, ABD

planlarının onaylanması koşuluyla Kıbrıs'ın güney ve kuzeyine 250 milyon dolarlık "fon" ayırdığını ilan ederek, Türk ve Rum toplumlarındaki Amerikancı güçlere taze kan veriyor. Evren-Özal ikilisi ve Denktaş kılığı ise, "anayasa", "seçim" manevalarıyla ve BM askerlerinin adanın kuzeyine sokulmayacağı tehditleriyle Kıbrıs sorunu çevresindeki gerginliği tırmandırıyorlar. Kıbrıs'a yönelik emperyalist planın stratejik hedefi, Kıbrıs'da bir çatışma çıkması, bunun üzerine tipki Lübnan'da olduğu gibi, Türkiye dışındaki NATO ordularının da sözümlüne "barış gücü", "arabulucu" maskesi altında adaya gönderilmesidir. O nedenle "anayasa, seçim" hazırlıkları, güneye Yunan askerlerinin gönderileceği söylentileri, yalnızca emperyalizmin ekmeğine yağ sürmektedir.

Peki ya Kıbrıs konusundaki sözümlüne "Türk-ABD anlaşmazlığı?" Sansür altındaki Türkiye basını söz etmiyor ama, dünya gazeteleri Evren-Özal ikilisinin, Denktaş kılığın ABD'ye "KKTC'yi tanıyın, size daha fazla üs verelim, askersel olanak sağlayalım" dediklerini yazmakta. Rejimin ABD'den daha fazla para kopartma çabaları, Reagan'ın "Kıbrıs fonu", hatta ünlü "Maraş koşulu" karşı-

lıklı pazarlık kozlarıdır. Yüzye'deki sözümlüne "Türk-ABD anlaşmazlığı", gerçekte hem ABD'nin, hem de Evren-Özal ikilisinin işine yarıyor. Örneğin bu görünüm, ABD'nin saldırgan, serüvenci politikasına, Türkiye'ye ilişkin planlarına, ülkemize roket yerleştirme çabalarına onay veren millerist generallerin bu planlara karşı çıkan ama milliyetçiliğin etkisi altında olan barış yanlısı anti-emperyalist güçlere kendilerini ulusal çıkarlardan yanaymış gibi göstermelerine yardımcı oluyor.

Onlar göründükleri bu sözümlüne anlaşmazlığı, son çözümlemede emperyalizme yarayacak adımları atmanın bir gerekçesi yapmaya çalışıyorlar. Öte yandan Türkiye'deki faşist rejimin ekonomik politikasının tam bir çökme tehlikesiyle karşı karşıya olduğu, politik alanda daha da yalıtıldığı şu koşullarda dikkatleri başka yöne çekmek, demokrasi güçlerini bölemlmek ve böylece her türlü halk ve vatan düşmanı uygulamalarını sürdürebilmek için "milli birlik ve beraberlik" edebiyatını öne çıkarabileceği bir ortama gereksinimi vardır. Bunun için de Kıbrıs sorununa sarılması doğaldır.

Peki, "anayasa, seçimler" Kıbrıs Türk toplumuna esenlik, güvenlik

mi sağlayacaktır? 1974'de Türk Silahlı Kuvvetleri'nin adanın kuzeyine gönderilmesinden bu yana Türkiye buraya ekonomik bunalımını taşıdı. Şimdi faşist rejim, Denktaş kılığı aracılığıyla 1982 anayasasını da ihraç etmeye çalışıyor. Eğer bu çabalar boşa çıkartılmazsa, Metris'de, Mamak'ta, Diyarbakır'daki işkenceler, Kıbrıs'ın kuzeyindeki illeri güçler üzerinde de yitenebilir. Şubat 1984'den bu yana yapılmakta olan Amerikan üssü Kıbrıs Türklerini de savaş menziline sokabilir.

ABD emperyalizminin saldırgan, serüvenci planlarına karşı çıkan, ülkemizin ve Kıbrıs'ın güvenliğini isteyen tüm güçler, BM kararını değerlendirirken, işte tüm bu gerçekleri dikkate almak durumundadır. TKP, bu gerçekleri dikkate aldığı için BM Güvenlik Konseyi kararının uygulanmasının büyük önem taşıdığı görülmüştür.

"Bağımsız" kuzey Kıbrıs'ı yasalastırma girişimleri, hem Türk-Yunan gerginliğini artıracak, hem de bölgede gerginlikleri tırmadığı birer unsur olacaktır. Bu doğrultuda atılacak her yeni adım, saldırgan ABD ve NATO planlarına hizmet eden somut birer tehlike işaretidir. Bölgemizdeki barışın, güvenliğin gereği, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin egemen, bağımsız ve toprağı bütün bir devlet olarak korunmasıdır; İki toplumun sorunlarına dihan hiçbir karışma ve baskı olmadan politik çözüm bulmasıdır. Bunun için Evren-Özal ikilisinin ellerini Kuzey Kıbrıs'dan çekmesi için savaşım, Türk ve Rum, tüm Kıbrıs halkıyla dayanışmayı yükseltmek her yurtseverin görevi olmalıdır.

F-16 değil, işyeri

Mehmet ERGÜL

Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Haydar Saltık, "Türk Kara Kuvvetleri'nin Güçlendirme Vakfı'nın İstihdam gibi bir sahada, (yani yeni işyerileri açılmasında) memnuniyet verici bir görevi yerine getirdiği"ni söyledi. (TRT, 15 Mayıs 1984)

Bu sav, yani askersel alanda yapılan harcamaların yeni işyerleri yarattığı savı, kuşkuyla bir yalandan başka bir şey değildir. Askersel alana yapılan harcamalar, gelişmiş kapitalist ülkelerde bile yeni işyerleri yaratmıyor, tersine yeni işyerleri açılmasını engelleyen beliblaşlı etmenlerden biri oluyor. Askersel alanda açılan her bir işyeri, sivil alanda dört ya da beş işyerinin açılmaması anlamına geliyor.

Yurdumuzda her yıl 700-800 bin kişiye yeni iş olanakları sağlanması gerekirken, son yıllarda bu sayı 150 bin dolayında kalıyor. Böylece her yıl yaklaşık yarım milyonu aşkın yetişkin insan, işsizler ordusuna katılıyor.

Bir yandan yeni işyerleri açılmasını sağlayacak yatırımların gayrisafi millî hasıla içindeki payı sürekli düşüyor. 1978 yılında bu pay % 22'nin üzerinde iken, bugün % 18'e kadar gerilemiştir. Öte yandan ülke kaynaklarının gittikçe daha büyük bölümü silahlanma ve askersel alana yapılan üretici olmayan harcamalara ayrılıyor. Bu da, Marks'ın çok önceleri işaret ettiği gibi, "ülke sermayesinin bir bölümünün çöplüğe atılması"ndan başka bir anlama gelmiyor.

Çöplüğe, başka bir deyişle, dipsiz bir kuyuya giden, dolayısıyla aynı zamanda enflasyonu da artıran miktar, hiç de azımsanmayacak boyutlara ulaşıyor. Londra'daki Stratejik Araştırmalar Enstitüsü'nün verilerine göre, NATO içinde silahlanma harcamalarındaki artış bakımından Türkiye ön sıralarda geliyor. Buna göre, Türkiye'nin gayrisafi millî hasılasının yaklaşık % 6'sı askersel harcamalara gidiyor.

Örneğin devlet bütçesi içinde Milli Savunma Bakanlığı'na ayrılan pay, 1980'de 113 milyar 603 milyon lira iken, 12 Eylül darbesinin hemen ardından söz konusu bakanlığın bütçesi, enflasyon hızının çok üzerinde, % 165'lik bir artışla 1981'de 297 milyar 940 milyon liraya, 1984'de de 583 milyar 600 milyon liraya yükselmiştir. Savunma Bakanlığı bütçesi son dört yıl içinde, dört kattan çok artmıştır. Askersel amaçlı toplam harcamalar ise 1 trilyon lirayı bulmaktadır.

Şimdi bununla da yetinilmemekte yeni fonlar bu dipsiz kuyuya atılmak istenmektedir. Yalnızca F-16 savaş uçakları için harcanması öngörülen miktar, 4 milyar 158 milyon dolar, şu anki raylıca 1,5 trilyon lira, İngiliz, Federal Alman, İtalyan ortak yapımı Tornado uçaklarına yaklaşık 350 milyar lira ödenmesi planlanıyor. İtalyan G-222 askeri nakiliye uçaklarının tutarı 500 milyon doları, 175 milyar lirayı buluyor. 36 tane İngiliz Rapier füzesi, 146 milyon sterlin, yaklaşık 75 milyar lira, 77 tane Federal Alman Leopard-1 tankı, 282 milyon mark, 37 milyar lira. Denizaltılar, muhriplere, askeri helikopterlere, bunların yakıtına, yedek parçasına, onarımına giden paralar da milyarlarca lirayı buluyor.

Görülüyor ki, emperyalist tekellerden dışalım yoluyla doğrudan silaha yatırılan bu dev fonlar, ülkemizde kimseye işyeri olanakları sağlamıyor. Ulusal fonlar, doğrudan emperyalist silah tekelilerinin kasasına akıyor, yani çöplüğe gidiyor.

Şimdi, F-16 projesi ile, Türkiye'de Amerikalılara kurulacak montaj fabrikacıkları ulusal savaş sanayi diye yutturulmak isteniyor. Silah sanayi kurulmasının işsizliği azaltacağı öne sürülüyor. Oysa bir yıllık Türkiye bütçesinin yarısı tutarındaki 4 milyar 158 milyon dolarlık F-16 uçak yapımı projesinin ancak 4 bin kişiye işyeri sağlayabileceğini işsizlik uzmanları Avusturya'daki Yavuztürk açıkça itiraf ediyor. (Milliyet,

19 Mayıs 1984) Gerekece olarak da, bunun el emeği yoğun bir proje olmaması gösteriliyor.

Demek ki, silahlanmaya giden dev kaynaklar, Orgeneral Saltık'ın öne sürdüğünün tersine, yeni işyeri açılmasını sağlamıyor. Devlet Planlama Teşkilatının bir açıklamasına göre, Türkiye'de işsizlik sorununun çözümü için 1,5 trilyonluk bir yatırım gereklidir. Bize göre de 1,5 trilyonluk bir yatırımla işsiz sayısı önemli ölçüde azaltılabilir. Bu miktar tam da F-16 projesi için öngörülen harcamaya eşittir. Milerist generaller, fonları, işsizliği azaltmak için değil, silahlanma için kullanıyorlar. Biz komünistler ise, halkın cebinden çıkan bu fonların işsizliğin, bu en önemli sosyal sorunun çözümü doğrultusunda kullanılmasını savunuyoruz.

Evine bir kuru somun götüremeyen 7 milyona yakın yurttaşımızın işsizliğe mahkum edilmesi, ülkemizde özellikle 12 Eylül darbesinden sonra hızla tirmanan millerizmle sıkı sıkıya bağlıdır. Adana'da üç yıldır iş bulamadığı için, "çocuk-çocuğumun yüzüne bakacak halim kalmadı" deyip kendini yakan Öner Oktay'ın kaatilleri, aslında milerist generallerdir. Kayaş'ta Topkaya İstasyonunda aylardır iş bulamadığı için kendini trenin altına atan ve cebinden tek kuruş çıkmayan 20 yaşındaki Necdet Kılıç'ın kaatilleri, cunctacı generallerdir.

Büyük kentlerin "İnsan pazarları"nda modern köleler gibi alınıp satılan, güdümlü iş tutmak için saatlerce beklesen her işsiz yurttaş bu gerçekleri göstermek, her yurtseverin görevidir. Tirmanan milerizm, yalnız özgürlükleri yoketmekle kalmıyor. Milyonlarca insanımızı kundaktaki bebesiyle birlikte açlığa da mahkum ediyor. Bütün bu tepeden tırnağa silahlanma, Birleşik Amerika'daki nükleer manyakların savaş planlarıyla, onların işbirlikçisi asalak holdinglerin kasaları, silah komisyoncusu generallerin keseleriyle bağlıdır.

Silah değil, işyeri! Roket değil, F-16 değil, işyeri! Milyonlarca işsiz yurttaşımızın en yakıcı istemi budur!

Muhabirlerimiz bildiriyor...

Haliç'te gelenek sürüyor

M.S.-İstanbul

Haliç tersanesinde, 5 Nisan 1984 Perşembe günü, içinde bulunduğumuz koşullara uygun bir biçimde, yemeğe girmeye eylemi yapıldı.

Fabrikada çalışan işçi arkadaşların yüzde 80'inin midelelerinden rahatsız oluşu eylemin başlıca nedenini oluşturdu. Fabrikamızda, 10 senelik işçilerin tamamı midesinden şikayetçidir. Yemeklerden sonra dank, karbonat benzeri şeyler içerler. 1980'de 90 lira olan yemek parasının, 1984 yılında da aynı kalması yemeklerin hepten bozulmasına neden oldu. İşçilerin bir kısmı dışarı gitmeye, bir kısmı ise işyerinde kendi aralarında pişirerek yemeğe başlamışlardır.

Bunların birikimi sonucu 5 Nisan günü sabahleyin, yemeğin yine gemici fasülyesi olduğu, filanca atölyenin yemeğe

gitmeyeceği sözleri duyulmaya başlandı. Saat 10'a doğru bu sözler çoğaldı, ama hâlâ geniş şekilde ciddiye alınmıyordu. Saat 11 olduğunda haber geniş şekilde yayılmıştı ve yemeğe gitmeme eğilimi artık iyice belirmişti. Hatta, Boru Atölyesindeki kara tahaya "Bugün yemeğe gidilmiyor" diye yazıldı. Sonuçta, 1350 kişilik fabrika da, 5 kişi yemeğe gitti. Bunlar da Sivil Savunmadan, Personel Şefi ve MHP eğilimli kişiler.

Öğleden sonra, Harp-İş sendikasının yöneticileri ve işveren haricinde kimsede bir telaş yoktu. İşçi arkadaşlar arasında tek birlik olduktan sonra her şeyin halledileceği konuşuluyordu. Fakat "sendikacılarımız" şaşkınlıkla, sağa sola telefon edip, bu hareket nereden gerekti, kim yaptı bunu diye soruşturma-

lara girişti. Bazı lumpen ve gerici temsilciler, korkularından biz biliyoruz, bunu yapan 10 kişidir gibilerden sözler etmeye başladılar. Ama sonunda susmak zorunda kaldılar.

İşveren daha da çok telaşlanıp, hemen suçlu aramaya kalktı. Şef ve mühendisleri çağırarak, sizler yöneticisiniz niye yemeğe gitmediniz diye sorular sordu. Onlar da, iş-tahımız yoktu, oyun oynamaya gitmiştik türünden cevaplar verdiler. İşveren bir bülten dağıtarak, konunun sıkıyönetime intikal ettirildiğini, suçluların soruşturulup bulunarak cezalandırılacağını duyurdu. Sendika şubesi, 11 sendikacının imzasıyla bülten çıkararak "bizlerin yakın-uzak ilişkisi yoktur" dedi. Ama sonuçta, yemekler eskiye oranla çok çok düzeldi. İşveren ve sendika, bunu yemek parasının 125 liraya çıkarılmasına bağladılar. Aslında bu sonucu elde eden, birleşerek davranan işçilerdi.

DİRENİŞ

C.Keser-Antep

Gaziantep halinde yük taşıma işlerini, çoğu Vanlı ve Siirtli olan Kürt yurttaşlar yapar. Asalak hal komisyoncuları, sırtlarını Evren-Özal çetesine yaslamamanın rahatlığıyla, gözlerini bu Kürt emekçilerinin sırt hamallığıyla kazandığı ekmeğe parasına da dikteler. Her geçen gün yeni zamlar olurken, 5000 liraya taşınan bir kamyon yük, 3000 liraya düşürüldü. Günlük geçimlerini ucu ucuna kazanan emekçiler bu karar karşısında önce ne yapacaklarını şaşırıldılar. Dernekleri de yoktu. Daha sonra aralarında toplanarak her işyerinden birer temsilci seçerek bir komite oluşturdular. Patronlar uzlaşmaya yanaşmayınca da işi bırakma kararı aldılar. 11 Mayıs günü örgütlü bir şekilde direnişe geçtiler. Patronların kanunsuz grev var işi Arkası 6. sayfada

Dinleyin!.. Taşduvarların ardından yükselen kavgaya sesleridir

Selam! TKP'nin Sesi çalışanları yoldaşlar, Selam! Dayanışmasını yükselterek sürdüren insanlarımız, şan olsun hepinize!

Selam! Partimizin onurunu, faşizme karşı verdikleri savaşında yüксеiten yoldaşlar, şan olsun kavganıza!

Selam! En ince hünerimiz, en büyük ustalığımız TKP'miz, şan olsun sana!

Artık yıllarla söyleniyor mahpusluğumuz. Ama ne fabrikanın gürültüsünü duymamı engelleyebiliyorlar, ne de bir yerlerde açan karanfilin kokusunu genzimi yakmasını. Onlara inat hâlâ okşuyorum çocukların ipek saçlarını. Hâlâ aynı coşkuyla söylüyorum kavgaya türkülerimizi.

Yoldaşlar, beni başlşlayın. Sizlere bu mektubu gönderecek olmanın düşüncesi bile coşkulandırdı beni. Nasıl coşku duymayayım? Onlar yasak üstüne yasak koyarken, ben düşmana inat sizin sesinizi dinlemek bir yana, size mektup gönderebiliyorum.

Hepiniz çok iyi biliyorsunuz ki, hapishaneler sınıf savaşının sürdüğü özgül bir alandır. Öyle ki, bu alanda İskence vardır, kıyım vardır, barbarlık vardır. Kısacası politik tutukluları fiziksel ve moral olarak yoketme vardır. Tüm bunlar, halkın en yiğit evlatlarını politik dışına itmeye, onları içi boşalmış bir posaya döndürmeye yöneliktir.

Halk düşmanlarının bu amaçlarını boşa çıkarmak, elbette ki, başta biz komünistler olmak üzere her ilerici, devrimcinin görevidir. Zindana düşenler, dışarıya, ancak bu görevi yerine getirdikleri oranda başları dik, onurları yüksek çıkarılır. Hapishane yaşamının bir komüniste yaşarış biçimde olup olmadığının başta gelen ölçütü budur.

Peki, faşist diktatörlüğün söz konusu amaçlarını boşa çıkarmak hangi güle olanaklıdır? Bir kaç yıllık hapishane yaşamım da kanıtıyor ki, bu güç yalnızca ve yalnızca örgütlü olanda, örgütlü yaşayanda vardır. Burada kast edilen yalnızca toplu yaşam değildir elbette. Bizler çok iyi biliyoruz ki nerede bir yoldaş varsa, orada parti yaşamı vardır. Örgütlü, bilinçli, amaçlı çalışma vardır. İşte komünistlerin cuntanın zindandakilere çevirdiği silahı, cuntaya karşı çevirecek gücü böyle bir örgütlülük temelinde bulurlar.

Bizleri yalnız bırakmayan yakınlarımız, dostlarımız, yiğit insanlar. Yükselttiğiniz dayanışmadan aldığımız güç, paha biçilmez değerdedir. Bunu unutmamak, hiçbir zaman unutmayacağız.

Dışarda savaşımı sürdüren yoldaşlar.

Sizler nasıl ki, parti bayrağını elden bırakmıyorsanız, moral üstünlüğü düşmana vermiyorsanız, bizler de, safımdan Bilen yoldaşları, Deniz yoldaşları, nice örnek komünisti yetiştiren partimize layık olmaya çalışıyoruz. Kucaklaşacağımız günler uzak değildir. Halk düşmanlarının korkulu rüyası budur.

Yaşasın Türkiye Komünist Partisi.

Soğuk taş duvarların ardından, en sıcak komünist selamlarımla.

Hüseyin Süleyman

UYANIK OLALIM!

A.K.-Gaziantep

Bölgemizde, sıkıyönetim komutanlığı, Emniyet Müdürlüğü'ne gönderdiği bir yazı ile, askersel cezaevlerinde politik "suç"tan ötürü yatıp çıkmış kişilerin şimdi neyle uğraştıklarının ve ikametgahlarının yerinde belirlenmesini istiyor. Bu kişilerin "yakalanamayan ve faaliyetlerini sürdüren" kişilerle yeniden ilişkiye geçebilecekleri olasılığı hatırlatıyor. Bilindiği gibi daha önce de, sıkıyönetim komutanlığı başka bir yazıyla, bütün devlet memurlarına son günlerde "yeraltı örgütlerinin yeniden faaliyete geçtikleri" ve bildiriler dağıttıklarını duyurmuş, böylece bir durumla karşılaşıldığında bildirilerin yırtılmayarak en yakın karakola teslim edilmesi uyarısında bulunmuştu.

SENDİKALAŞMA

Coşkun Deniz-Ege

Denizli'de Elsan işyerinde, işçilerin bağımsız bir sendikada örgütlenmesinden sonra, patronun baskıları arttı. Metal işkolunda 50'ye yakın işçinin çalıştığı Elsan'da, patron işçileri istifa edip Çelik-İş ya da Türk-Metal'e geçmedikleri takdirde işten atmakla tehdit ediyor. Patron, işçilerin örgütlediği bu ülke çapındaki bağımsız sendikanın içinde, "polis ajanlarının cirrit attığı" yalanını yayarak işçilerin gözünü korkutmaya çalışıyor. Tüm baskılara rağmen işçiler sendikalarından istifa etmemekle karamız.

TKP'DEN HABERLER

■Nisan ayı içinde İstanbul'da "zindanlar boşalsın, genel af, cezaevlerinde direnen yurtseverlerle, onların yakınlarıyla dayanışmaya" belgileriyle son bulan TKP imzalı bildiriler dağıtıldı.

■TKP Diyarbakır davasında, 17.5.1984 gününde savcı mü-talasını okudu. 28.5. tarihinden itibaren savunmaları başlıyor. Mahkeme cezaların bir an önce çıkarılması için hızla yürütülüyor.

Heval Bedran-Diyarbakır

■Nisan ayı içinde, Ankara'da TKP imzalı bir bildiri dağıtıldı. Bildiride "Yurttaş, halkımızın yiğit evlatlarını, barış demokrasi ve özgürlük savaşçılarını cezaevlerinin insanlık dışı yaşam koşulları altında çürümeye, polisin, işkencecilerin pençesine terk etme" deniyor.

Y.-Ankara

■Genel af istemini ele alan TKP imzalı 400 bildiri zarflar içerisinde çeşitli emekçi semtlerinde evlere dağıtıldı. Genç komünist sempatanlar olarak TKP imzalı bir bildiri dağıtmanın onurunu duyduk.

Cengiz Çakmak-G.Antep

■Bölgemizde TKP imzasıyla politik tutukluların özgürlüğü için 600 adet bildiri dağıtıldı. Dağıtıma parti üyelerinin yanı sıra parti yandaşları da katıldı.

Den z yoldaş parti örgütü İstanbul

Muhabirlerimiz bildiriyor...

1 MAYIS 1984 KANITLADI:

Yine geleceğiz, daha örgütlü, daha yığinsal

FABRİKADA

Tomurcuk-İstanbul

1 Mayıs günü neler yapılacağını kararlaştırmak için bir toplantı yaptık. Toplantıya çeşitli fabrikalardan temsilciler katıldı. Toplantı tek gündemliydi: 1 Mayıs günü yapılabilecek eylem biçimleri. Şöyle belirledik: 1- Yemek boykotu, 2- İşçilerin birbiriyle bayramlaşması, 3- İş durdurma ve saygı duruşu.

Ben bizim fabrikada olanları anlatacağım.

1 Mayıs sabahı semtimiz kuşatılmıştı. Kışlalar boşalmış, işgal vardı sanki. Kahveler sivil kaynıyordu. Bu, korkularının ifadesiydi.

Fabrikaya girdiğimde, tüm işçilerin yüzünde anlamlı bir gülümseme gördüm. Kararlar tüm ileri işçilere iletilmişti ve her vardiyanın sorumlusu belliydi. Bildiriler daha önce dağıtılmış ve çoğu okunmuştu. Sabah vardiyası, daha önce sosyal haklar için yemek boykotu yapmış ve eylemin hemen ardından ödenmeyen prim ve ikramiyeler alınmıştı. Bu kez sabah vardiyası biziz, ve eylem sırası bizde. Alınan karar gereği, yemekhaneye giderek bir konuşma yapacak ve yemek yemeden terkedecektik.

Salona girdiğimde, patronun da gelip oturduğunu ve bizi beklediğini gördüm. Daha önceleri hiç gelmezdi yemekhaneye. Bizler yemeklerimizi aldık, masalarımızın üzerine koyduk. Hepimiz ayağa kalkarak, kucaklaşmaya, bayramlaşmaya başladık. Patron ne oluyor, ne yapıyorsunuz diye çıkıştı. Kalabalığın içinden "Bugün 1 Mayıs bilmiyoruz musun, bayramlaşıyoruz" sesleri yükselince de, "benim bir yerlere telefon etmem gerekiyor" diyerek yemekhaneyi terketti. Yemekhanede 1 Mayıs üzerine kısa bir konuşma yapıldı. Soyunma odasında bir sonraki vardiya ile kucaklaştık ve yapılanları aktardık. Diğer vardiyalar da alınan kararı yerine getirdiler.

Şimdi tomurcuk halindeyiz. Tomurcuk büyüyüp kök salacak, ormana dönüşecek.

KÖYDE

T.G.-Trakya

Trakya köylerinde TKP imzalı 1 Mayıs bildirileri dağıtıldı. Yığinsal olarak dağıtılan bildiride, Evren-Özal çetesinin uygulamalarının köylü-

lere getirdikleri sergilendikten sonra, "Emekçi köylüler, gücümüzü işçi sınıfıyla ve diğer emekçilerle birleştirelim. Alın terimizi hiç hesaba katmayanlara, temel hak ve özgürlüklerimizi çiğneyenlere karşı direnelim. Kooperatiflerimize Köy-Koop yöneticilerine sahip çıkıp, koruyalım" deniyor.

Ayrıca Trakya kentlerinde de "İşçi, köylü, öğretmen, ve gençlere" seslenen TKP imzalı bir diğer bildiri dağıtıldı.

GENÇLER

Y.-Ankara

"İleri" gazetesi 1 Mayıs için özel bir sayı çıkardı. İleri'nin 1 Mayıs özel sayısı birçok kentte olduğu gibi, Ankara'da da çok sayıda dağıtıldı.

ODTÜ'de, "ODTÜ Anti Faşist Gençlik Komitesi" imzasıyla, ortak 1 Mayıs bildirisi dağıtıldı. Bildiride, "Önce kızıl karanfiller açtı okulumuzun dört bir yanında, 1982 1 Mayıs'ında. 1983'de gençliğin yükselen eylem birliğinin müjdesi oldu 1 Mayıs bildirilerimiz. Şimdi, 1 Mayıs 1984'e yürüyoruz aynı yüreklik ve güçlenen birlikteliğimizle" deniyor.

ÜNİVERSİTE'DE

H.Y.-İstanbul

İstanbul Üniversitesi'ne bağlı fakültelerde 1 Mayıs günü başarılı bir yemek boykotu gerçekleştirildi. Gençliğin 1 Mayıs gününde işçi sınıfının yanında olduğunu göstermek için yaptığı bu eylem başarılı oldu. O gün çok az sayıda öğrenci yemek yedi. Yemekhaneye giren bir kısım öğrenci ise, yemekleri çöpe dökerek ayrıldı. İlerici Gençlik gruplarının bu ortak eyleminin etkisi büyük oldu.

CEZAEVİNDE

B.K.G.-İzmir

İzmir ve civarında 1 Mayıs, faşist diktatörlüğün tutukvelelerinde de kutlandı. Buca, Urla, Kemalpaşa, Şirinyer, Turgutlu, Salihli, Menemen cezaevlerinde, tutuklular koşullara göre kimi yerde ortak, kimi yerde kişisel ya da dar gruplar halinde 1 Mayıs'ı kutladılar. Konuşmalar yapıldı.

TEZGAH BAŞINDA

Tütün-İzmir

1 Mayıs'ı alanlarda kutlamak yasak. Biz de Evren-Özal diktatörlüğüne inat 1 Mayıs'ı

Batı Avrupa'nın çeşitli kentlerinde de Türkiye'deki işçiler bulundukları ülkelerin işçi sınıfıyla omuz omuza 1 Mayıs'ı kutladılar. "Türkiye'de politik genel af" isteminin yükseldiği gösterilerde, konuşmacılar, Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışmalarını da dile getirdiler. Resimde Fransa'da Strasbourg'taki yürüyüşe katılan bir bölüm Türkiye'deki emekçi görülüyor.

fabrikada kutladık. En güzel elbiselerimizi giydik. Yüreğimizi ayrı bir coşkuyla çarpıyordu. Sabah fabrika kapısından giriyorduk, bir el karanfil uzattı, "kutlarımız" dedi. Çalıştığım kısma vardığımda baktım, kiminin gömleğinde, kiminin bluzunda kırmızılar var. Kucaklaşmalar, el sıkışmalar. Paydosta, gelen vardiyaya devrettik karanfilleri.

TOPLUCA

A.K.-Ege'den

1 Mayıs 1984'ü dostlarımızla, çocuk-cocuğumuzla birlikte kutladık. Yüze yakın ilerci 1 Mayıs'ta yine bir araya geldik. Ellerimizde kızıl bayraklar yoktu, ancak, yakamıza kırmızı karanfiller taktık, çocuklarımızın ellerinde al laleler vardı. Marşlarımızı da söyledik.

YAYINCILAR

D.E.-İzmir

İzmir'de 1 Mayıs öncesi, 1 Mayıs konulu bir broşür yayınlandı.

23 sayfadaki broşürün önsözünde şöyle deniyor: "Faşist cunta en azgın saldırılara karşın, proletaryanın savaşımını kıramadı. Faşist diktatörlük altında partimiz faaliyetini en şiddetli operasyonlar altında aralıksız sürdürdü. Bir taraftan antiparti eğilimler taşıyanlar arınırken, çevremizde taze güçlerden meydana gelen kümeler oluşmaktadır, işçi grupları oluşmuştur. Bu taze güçler eski yükseliş dönemini büyük ölçüde yaşamadılar. Saflarımıza

gelen bu arkadaşlar için 1 Mayıs'ın önemini, tarihçesini anlatan bir broşürün çıkarılması zorunlu olmuştur."

Broşür şu başlıklardan oluşuyor: TKP MK'nin 12 Nisan 1984 günlü bildirisi, TKP MK 1 Mayıs Belgileri, 1 Mayıs (Lenin'in makalesi), 1 Mayıs'ın doğuşu, Dünya'da 1 Mayıs, Türkiye'de 1 Mayıs, cunta koşullarında 1 Mayıs, 1 Mayıs'ın önemi.

LİSE'DE

M.B.-İstanbul

"Okula gidiyorsun, elinde karanfil, ama yalnız bir tane. Ne hikmetli çiçekmiş şu kan kırmızı doğa harikası, bir bakıyorsun bir anda demet demet oluvermiş. İçtenlikle uzatılmış bir el, akşama değin süren öbek öbek söyleşiler..."

ALANA DOĞRU

Dokuz Eylül-İzmir

İzmir'de belirli kavşaklarda, Çınarlı'da, Ege Üniversitesi hastahanesi önünde 1 Mayıs'la ilgili uçuş uçuş ve geniş bir pullama yapıldı. 1 Mayıs sabahı saat 6.50'de ise, İzmir'in en merkezi yeri Konak'a bakan, Varyant'ta kırmızı bez üzerine sarı harflerle "Yaşasın 1 Mayıs-TKP" yazılı 8 metrelik bir pankart asıldı. Pankart üç saat kadar asılı kaldı. Tüm Konak meydanı, işe giden emekçiler bu kızıl bayrağı seyretti. Tıkanan trafikte arabaların klaksonları sanki 1 Mayıs'ı selamlıyordu. Yine geleceğiz, daha bilinçli, daha örgütlü, daha yığinsal.

Muhabirlerimiz bildiriyor...

Baş 4. sayfada

kayeti üzerine Gaziantep Yeni Hali polis tarafından çevrildi. Onlarca grevci tutuklandı. Emekçilere "sizin arkanızda kim var, sizi kim örgütledi" diye günlerce işkence uygulandı. Bu arada Kürt emekçilerin yaşadığı semtlere de operasyonlar düzenlendi. Nüfus kağıdında doğum yeri Siirt ve Van yazan çocuk-çocuk herkes dayaktan geçirildi.

AZILI FAŞİST

Hatice-Tarsus

İlçemizdeki Jandarma komutanı yüzbaşı azılı bir faşist. Bu adam geçenlerde sevdiği kızı görmek için askerden kaçarak ilçeye gelmiş bir genci döverek öldürdü. Bu cinayet ilçede nefret ve üzüntüyle karşılandı. Bu adam yöredeki zenginlerle, ileri gelenlerle düşüp kalkıyor. Faturalarını onlara ödetiyor. Karşılığında onların vurgunlarına gözyumuyor.

Daha önce CHP'li geçinen bir kitapçı şimdi ANAP'lı oldu. Kimse ondan gazete ve kitap almıyor. Bu Jandarma Yüzbaşı, bu kitapçıyı ve ANAP'lıları yuhalayan ilericileri seçimler öncesinde Jandarma karakolunun önünde yola sırtüstü yatırarak saatlerce dövdü.

ZORLA ASKERLİK

Tutingir-Malatya

12 Eylül darbesinden sonra Türkiye Kürdistanı'nda ırkçı-şoven baskılar daha da arttı. Mardin'in sınır ilçelerine bağlı köylerde yaşayan Kürt köylülerine, sıkıyönetim komutanlığının emriyle üç yıl aşkın süredir yediden yet-

mişe zorla askerlik yaptırılıyor. Irak'tan Yumurtalık'a gitmekte olan petrol boru hattının korunmasından yoksul Kürt köylüler de sorumluluğu (!) tutuluyor.

Bu köylülere, her gece sabaha kadar jandarmalarla birlikte nöbet tutturuluyor.

MHP'li İŞBAŞINDA

Adem-Samsun

Samsun'da 12 Eylül öncesi, belediye olduğu gibi faşistlerin denetimti altındaydı. Cuntacı generaller, erke el koyduktan sonra, göstermelik olarak bir kısım faşist kadrolarla birlikte, bu kadronun başı MHP'li Kemal Vehbi Gül'ün de işine son vermişlerdi.

Vehbi Gül zamanında eski belediye binasının restorasyonunu yine MHP'li tüccar, Harun Kurul'a vermişti. Bu adam vurduğu milyonları, vurucu timlerinde öz oğlu Ahmet Kurul'un da yer aldığı MHP'lilere dağıtmıştı. Bu katilleri, ellerini-kollarını sallayarak dolaşırken şimdi de, MHP'li Vehbi Gül, kendi çetesiyle ANAP'tan tekrar belediye başkanı oldu.

DENİZLİ'DE BASKI

Cemil Güneş-Denizli

20 Nisan'dan 15 Mayıs'a kadar, Denizli'de Ankara'dan da gelen polis timlerinin katıldığı geniş çaplı bir operasyon düzenlendi. 90'a yakın ileric-demokrat nitelikli kişi gözaltına alındı. İçlerinden hamile kadınların da bulunduğu bu yurtseverlerin ailelerine bile haber verilmiyor. Gözaltında tutulan ilericilere Denizli Emniyeti'nde ağır işkenceler yapılıyor.

Planlı, sistemli...

Baş 2. sayfada

İliskilerin ne düzeyde olduğunu sordum. Bir iki kelimeyle özetledi. Ardından çalışmanın ve ilişki ağının çok dar ve düşük düzeyde olduğu değerlendirilmesini ekledi. Ama ben, şu fabrikada, şu mahallede, şu işletmede, şu okulda ne vardı, simdi ne var, neler olabilir diye sordukça ortaya bir sürü ilişki, uzanmadığımız insan, potansiyel güç çıkıyordu. Toplantı sonunda yoldaşlar şu karara vardık: Semt Komitesi'ne bağlı tüm parti örgütleri, kendi çalışma alanlarını değerlendirip, 6 aylık hedeflerini içeren bir çalışma programı hazırlayacaklar. Semt Komitesi de bu programları değerlendirip, gereken düzeltmeleri yapacak ve parti kararları doğrultusunda Semt Komitesi'nin kendi 6 aylık çalışma programını belirleyecek. Bu çalışma programının ana çizgilerini birlikte belirledik. Başlıca başlıklar şöyle çıktı:

1) Örgütsel hedef: İki altı aylık programa, kendi koşullarımızı dikkate alarak partileme hedefi koymadık. Bu konuda üzerinde durulacak noktaları belirledik. Partinin yeni tüzüğü doğrultusunda partileme konusunda çok titiz davranacağız. Bu anlamda, sempatanın halka, yığın örgütlenmesi hedeflerini öne çıkardık. Fabrikalarda, gençlikte, kadınlarda, mahallelerde kaç hücremi var, bunların yapısı nedir? Çevresi ve ilişki ağı ne durumdadır? 6 ay içinde yığın bağları ve parti sempatanlarında nasıl bir artış hedefliyoruz?

2) Geçmişte kaç kişiye Atılım İletiyorduk? Simdi kaç işçiye, kadına, gence, aydına ulaştıracağız?

3) Kaç kişi radyoyu düzenli dinliyordu? Simdi kaç kişiye dinleteceğiz?

4) Parti yayın organlarına gönderilecek yazıların sayısını ve türlerini belirledik.

5) Altı ay içinde Semt Komitesi'ne bağlı yoldaşlarca ve sempatanlarca gerçekleştirilecek eğitimi ve bunun araçlarını belirledik.

6) Dışa dönük yığınsal ajitasyon çalışmaları: Partinin politik kampanyaları doğrultusunda, günün

koşullarına uygun olarak, şu ve şu konularda yazılı materyel ve bildiriler çıkarılarak dağıtılacak. Kadrolar sözlü, yüz-yüze ajitasyona yöneltililecek, bu alanda deney kazanmaları sağlanacak.

7) Bu süre içinde bağış ve ödentileri hangi düzeyde çıkarmayı hedefleyeceğiz?

8) Eldeki sınırlı olanaklar içerisinde, hangi tutuklu ya da altesine yardımda öncelik verecektik? Daha geniş bir dayanışmanın örgütlenmesi için ne gibi olanaklarımız vardır?

9) Semtteki diğer ilericiler ve sol kesime eylem birliği düzeyimiz ne durumdadır? Bu ilişkileri hangi düzeylere çıkarabiliriz? Birlikte neler yapılabilir? Bunun biçimleri ne olabilir? Güvenliği sarsmadan bu ilişkileri nasıl ve kiminle götürmek gerekir?

10) Özgü bir alan olarak, sendikalandaki durumumuz nedir? Sendikali işyerlerinde nasıl bir politika izleyeceğiz, sendikası işyerlerinde sendikal örgütlenme için hangi adımları atabiliriz?

11) Parti örgüt ve üyelerinin güvenliği ne durumdadır? Güvenliğin artırılması için ne gibi kısa ve uzun vadede önlemler almak gereklidir? En önemli madde olarak bunlar çıktı ve ne az, ne de fazla, olması gereken düzeyde, ayrıntılı görüştük. 6 ay sonra, bu çalışma programının ne derece uyguladığını eksik ve yanlışlıklarımızı, olumlu yanlarını gözden geçirerek, partileme hedefini de ele alacağımız yeni bir program hazırlama kararı aldık. İtanyoruz ki, parti örgütlerinin kendi deneyimleriyle daha da zenginleştirilecekleri böylece somut çalışma programları hazırlamaları, 5. Kongre'nin hedeflerine daha cabuk ulaşmamıza yardımcı olacaktır.

DUYURU

Atılım'a ve öteki parti yayınlarına gönderilecek tüm haber ve yazılar aşağıdaki adrese postalanmalıdır.

BOX 16 367
S 103 27
Stockholm-İSVEÇ

Örgütlü muhalefet yolunda

Baş 1. sayfada

saret edemediklerdi. Yarın ekmek için, sendikal hak için, iş ve benzerleri için daha açık eylemlere atılacak olan işçilerin, öteki emekçilerin, üniversite öğrencilerinin üzerine sürülecek olan yurtsever subaylar, kendilerini çok somut bir yol ayrımında bulacaklardır.

Biz, daha şimdiden, önümüzdeki dönemde çok sayıda yurtsever subayın şimdi aydınların yaptığı gibi halkın demokrasi isteminin yanında yer alacağını söyleyebiliriz. O nedenle yurtsever subayları halkın sıralarına kazanmak amacıyla daha bugünden onlara gerçekleri kavratmak için her çabayı göstermek büyük önem taşıyor. Militarist generaller, orduya güvenmenin de bir sınırı olduğunu görecektirlerdir.

Ülkemiz bugün önemli bir noktada bulunuyor. TKP MK Genel Sekreteri Kutlu yoldaşın MK 1. Plenumunda okuduğu raporda belirttiği gibi, "koşullar olumlu olumsuz her iki yönde de hızlı değişikliklere açıktır." Bugün dört ay gibi kısa bir süre sonra yalnız nesnel koşullardaki gelişmelerle, bunalımın derinleşmeye devam etmesiyle, politik istikrarsızlığın sürmesiyle değil, öznel koşullardaki kimi gelişmelerle de, bu saptamanın doğruluğunu koruduğu kanıtlanıyor. Bugün artık diktatörlüğe karşı örgütlü bir muhalefetin oluşmasının gözle görülebilir bir hedef durumuna geldiğini söyleyebiliriz. Partimizin artan politik etkisi, 6 sol parti arasındaki işbirliğinin ilerlermesi, genel politik

af hareketinin yükselmeye devam etmesi, 1256 aydının

birleşik çıkışı, tüm bunlar örgütlü bir muhalefetin oluşmasının olanaklı olduğunu göstermektedir. Muhalefet güçlerinin aktifliklerini artırmaya, açtıkları ki, son 1 Mayıs eylemlerinde görüldüğü gibi düne oranla daha hareketlenmiş olan işçileri, gençleri, halk kesimlerini savaşımalarında daha da yüklenirecektir.

Ülkemizi bekleyen tehlikeler de ortadadır. Şimdi tüm bu tehlikeleri ve olanakları dikkate alan TKP, tüm diktatörlük karşıtı güçlere, ulusal demokratik bir diyalog içine girmeyi öneriyor. Parti örgütlerimiz bir yandan sol güçlerin temsilcileri ile eylem birliğini derinleştirmek için çalışırken, bir yandan da burjuva muhalefet güçlerinin yandaşlarıyla solum diyalogları içine girmeyi amaçlıyor.

TKP, diktatörlük karşıtı muhalefetin ayrılmaz bir parçasıdır. Komünistler Amerikan emperyalizmine ve faşist diktatörlüğe karşı savaşımın en önünde yer alıyorklar. Bu pratikte kanıtlanmış bir gerçektir. Ama bu böyle diye, onlar kimseye sekterce yaklaşmıyor, kimseden kendileri için özel bir hak talep etmiyorlar ve en küçük bir gücün bile örgütlü antifaşist muhalefet içinde yer almasını sağlamak için son derece esnek ve yapıcı bir politika izlemekten geri durmuyorlar. Komünistler diktatörlüğe karşı savaşımında örgütlü muhalefetin oluşması için en çok çabayı kendilerinin göstermesi gerektiğinin bilincindedirler. Halkımızı bekleyen tehlikeleri geri püskürtmek ve ileri doğru yürümenin yolunu açabilmek ancak, TKP'yi daha da güçlendirmekle olanaklı olacaktır.

Ulusal, demokratik güçlerin...

Başı 1. sayfa da
yi ve kimi Körfez ülkelerini özel-
likte de Suudi Arabistan'ı Pen-
tagon planları doğrultusunda ha-
reketle geçirtmeye çalışıyor. Öte
yandan bölgedeki Amerikan as-
kersel varlığını daha da artırıyor.
NATO'nun gündeminde, nükleer
silahlanma programının uygulan-
ması da bulunuyor. Bu bağlamda,
Türkiye'ye de yeni ABD roket-
lerinin yerleştirilmesi, varolanların
yeni ve daha tehlikeliyle de-
ğiştirilmesi söz konusudur. Bu roket-
lerin yerleştirileceği Amerikan üsle-
ri ABD yönetimine aynı zamanda
Türkiye'yi Körfez serüvenine sür-
rüklemek için de yeni olanaklar
sağlamaktadır. 12 Eylül'den bu
yana ABD ile imzalanan SIA An-
laşması, "Uyum Belgesi" ve üsle-
rin genişletilmesi anlaşmaları,
böylesi bir buluşturmanın, hatta
Türkiye'nin haberi bile yokken
buluşturulmasının nesnel dayanak-
larıdır.

Bu tehlikeler nasıl önlenecektir?
Bu konuda Evren-Özal ikiliğine
hiçbir şekilde güven olmayacağı,
İncirlik olayıyla bir kez daha
kanıtlanmıştır. Hatırlanacağı gibi
rejimin başları önce "ABD'ye
Lübnan için herhangi bir kolay-
lık sağlanması söz konusu de-
ğildir" diye ardarda açıklamalar
yapmışlar, sonra da bunların
mürekkebi bile kurumadan ABD'
ye İncirlik üssünü kullanma izni-
ni vermişlerdir.

İşte, böylesi bir ortamda eski
CHP başkanı Ecevit'in İngiliz
"Times" gazetesinde NATO'nun
35. yıldönümü nedeniyle yayın-
lanan bir yazısında ortaya konan
bir görüş önem kazanıyor. Ece-

vit, bu yazısında NATO ile VAÖ
arasında sürekli ve kurumlaştırıl-
mış bir diyalogun başlatılmasını
öneriyor. Gerçekten de dünya
barışına yönelik tehlikelerin böy-
lesine arttığı günümüz koşulların-
da iki askersel pakt arasında kar-
şılıklı askersel güce başvurmama
antlaşmasının imzalanması, nü-
kleer silaha başvurmama yükümlü-
lüğünün üstlenilmesi, askersel büt-
çelerin dondurulması ve azaltıl-
ması, iki pakt arasında nükleer
silahlardan arındırılmış kor-
idorların oluşturulması gibi somut
ve tüm halkların yararına olan
konularda diyalog kurulması bü-
yük önem taşıyor. SSCB ve
öteki VAÖ üyeleri, NATO'ya
eşitlik ve eşit güvenlik temelli-
de böylesi bir diyalogun kurul-
ması için aralıksız önerilerde
bulunuyorlar.

Ne ki, Türkiye'nin Pentagon
planları doğrultusunda Basra se-
rüvenine sürüklenmesinin önlenmesi,
ülkemize Amerikan nükleer roket-
lerinin yerleştirilmesi çabalarının
boşa çıkartılması, bir başka diya-
logu daha zorunlu kılmaktadır.
Bu, Türkiye'deki tüm ulusal de-
mokratik güçler arasındaki diya-
logdur. Kapiya dayanan tehlikele-
ri önleyebilenin, Evren-Özal ikil-
isinin ABD ile yürüttüğü gizli
pazarlıkları durdurabilmenin, Tür-
kiye'yi bölgede ve dünyada bir
barış etmeni yapabilmenin yolu
buradan geçmektedir. TKP, barış
ve demokrasinin yana olan güçler
arasında kalıcı bir diyalogun oluş-
masının ve pekişmesinin ülkemizi
bekleyen tehlikelerden korumada
bellirleyici bir rol oynayacağı
görülmektedir.

Yurtdışından daha etkili...

Başı 2. sayfa da

Bütün bunların yanı sıra, yurtdı-
şındaki Atılım okurlarının özgül
ve somut bir görevleri daha vardır.
Bulundukları ülkede yaptıkları çalı-
şmalarla doğrudan bağlı, içinde
savaşım yürüttükleri koşulların
doğasından kaynaklanan bu gö-
rev; çovenizme, kaba milliyetçili-
ğe karşı proletarya enternasyona-
lizmi ölü ve ilkelilerin yaygın-
laştırılması ve kökleştirilmesi için
çalışmak; bu doğrultuda, Atılım
ve radyoların içeriğinin zenginleş-
tirilmesine katkıda bulunmaktır.
Yabancı ülkelere bulunan Atılım
okurlarının içinde bulundukları
koşullar, bu görevi yerine getirme-
de onlara eşsiz olanaklar sunmak-
tadır. Onlar, bulundukları ülkelere
de, işçi sınıfı hareketiyle omuz
omuz yürüyerek, gericiğin kıskır-
ttığı yabancı düşmanlığına, ırkçılığa
karşı savaşımında önemli
bir enternasyonalist işlev görüyor-
lar. 35 saatlik iş haftası için, iş-
yerlerinin korunması için sava-
şıma her geçen gün daha fazla
Türkiyenin aktif katılımına sağ-
layarak, onlar hem o ülke işçile-
rinin arasında, hem de Türkiye'li
işçiler arasında yayılmak istenen
yabancı düşmanlığını ve kaba mil-
liyetçiliği etkisiz kılmada üstlerine
düşeni yerine getiriyorlar. Türki-
yeli işçiler, o ülkedeki sınıf sava-
şımına katkıları, sendikal hareke-
te, demokrasi ve barış hareketine
çektikleri oranda da, hem o ülke
işçi ve demokrasi hareketinin, hem
de Türkiye'li göçmen işçi kitlesi-
nin faşist diktatörlüğe ve emper-
yalizmin ülkemiz üzerindeki he-
saplarına karşı Türkiye'deki sava-
şımın dayanışmayı güçlendirmele-

lerini sağlıyorlar. Bütün bu çalış-
maların sonuçları, etkileri nelerdir?
Tezgaah başı konuşmalarına, ev
sohbetlerine nasıl yansıyor? Bun-
lar aktarılmalı, raporajlar yapıl-
malıdır. Türkiye'li ve Avrupalı iş-
çiler arasında sınıf kardeşliği sa-
vaş içinde nasıl gelişiyor, bu so-
mutlanmalıdır.

Çeşitli uluslardan işçilerin ara-
sında gelişen savaş arkadaşlığının
yanı sıra, bulundukları ülkenin
işçi hareketinin, demokrasi güçle-
rinin Türkiye'ye nasıl baktıkları,
nasıl değerlendirdikleri, Türkiye
halkı ve demokrasi güçleriyle nasıl
bir dayanışma gösterdikleri aktarılmalıdır. Türk çoventistlerinin,
gericilerinin işlerine gelmeleri
zaman yabancı düşmanı dedikleri
Almanya'da, Türk düşmanı dedik-
leri Fransa'da ve diğer Batı
Avrupa ülkelerinde ilerici güçlerin,
varlığını ve bunların her zaman
Türkiye halkının yanında oldu-
ğu somut örnekleriyle Türkiye'ye
yansıtmak, aktarmak bizim omuz-
larımızdadır. Bununla bağlı olarak
faşist diktatörlüğün Avrupa gerici-
liği ile yürüttüğü diyalog, çıkar or-
taklıkları, Avrupa gericiğinin he-
saplarının neler olduğu sergilen-
melidir. Gericiğin, holdingci ba-
sının "Türk dostu" diye yuttur-
mak istediği Avrupa gericiğinin
gerçek yüzünün tanıtılmasında
önemli bir işlev görebiliriz.

Günümüzde öne çıkan bir başka
görev de, emegen güçlerin kimi za-
man "Batılılaşma" adına, "geliş-
mişlik" adına örnek gösterdikleri,
kimisi zaman da "bakin oralar da
işsizlik var, enflasyon var" diye-
rek Türkiye'ye karşı öfke ve düş-
manlığın aracı olarak kullandık-

1256 aydının başlatıldığı...

Başı 1. sayfa da

lışma alanlarındaki somut deney-
leriyle Türkiye'de demokrasinin
gerçekten olup olmadığına en ya-
kından tanıklık edebilecek insan-
ların, millitarist generallerin, Özal'
ların, boyalı basının demokrasiye
geçildiği yolundaki sözlerini ya-
lanladığını, komünistlerin, öteki
sol güçlerin 12 Eylül 1980'den
bu yana dile getirdikleri gerçekle-
ri doğruladığını görmektedir.

Halk şimdiki cezaevlerinde yığıl-
tıca direnen ilerici politik tutukluların
bu eylemlerinin ne denli haklı
olduğunu daha iyi kavıyor. Dik-
tator Evren'in faşist rejime muha-
lefet eden, halkın demokratik
haklarını savunan herkeşi vatan
haini, yurtseverleri terörist gibi
göstermeye çalışırken, ne denli
ikiyüzlü ve büyük bir sahtekar
olduğunu daha açık görüyor.
1256 aydın, Evren-Özal ikilisinin
ilpini pazarda çıkarmışlardır.

Aydınların girişimi aynı zama-
nda daha 7 Mayıs'da Evren Tür-
kiye'sinin Avrupa Konseyinde kal-
masını onaylanan Batı Avrupa ge-
riciliğine verilmiş güçlü bir yanıt
olmuştur. Bu girişim, gerek 6 sol
partinin, yandaşlarınca ve Türki-
ye'li öteki demokrasi güçlerinin
Batı Avrupa'da toplanan 130 bin
imzanın sağladığı desteğe, Avru-
pa Konseyi kararına "Türkiye'de
genel af çıkması", "politik göç-
menlere haklarının geri verilmesi"
ve "ulusal azınlıklar üzerindeki

baskıların sona ermesi" istemlerini
geçirtmeyi başaran Batı Avrupa
demokrasi güçlerinin ve 6 sol par-
tinin ne denli doğru tutum aldık-
larını da kanıtlamıştır. Türkiye
demokrasi güçlerinin yurtdışında-
ki ve ülke içindeki bu çıkışları
sonucunda faşist rejimin sözcükleri
şimdi Avrupa Parlamentosu'ndan
elleri boş geri dönmüşlerdir. Av-
rupa Konseyi'ndeki sözde başarı-
ları çok kısa ömürlü olmuştur.
Yasal haklarını kullanarak dillece
veren aydınları bile böyle dolu-
dizgin saldırmak zorunda kalan
faşist rejim, bu tutumuyla kendini
daha da yalıtılamıştır.

Faşist rejimin aydın hareketine
saldırması, onun zayıflığının bir
göstergesidir. Bu saldırı geri püs-
kürtülebilir. Ne kadar çok aydın
demokrasi bildirisine katılırsa, ne
kadar çok meslek ve din adamı
bildiriyi desteklerse, ne kadar
çok muhalefet partisi aydınları
sahip çıkarsa, ne kadar çok
sendika, meslek örgütü, dernek
gazete, dergi, aydınlar omuz ve-
rirse, faşist rejim o kadar sıkış-
cak, gücün düşecektir.

Evren uzur demagojilerle aydın-
larla emekçilerin arasını açmaya
çalışıyor. Biliçli işçiler, köylüler,
yurtsever gençler ülkemizin aydın-
larına sahip çıkarak bu oyunu da
bozacaklardır. Eğer bu saldırı geri
püskürtülebilirse, demokrasi hare-
ketinin yeni bir düzeye yükselmesi
olanaklı olabilir.

TKP'nin Sesi'ne kulak ver!

Hergün saat 5'de 25 m, 11820kHz; saat 7,9,11,13,17, 19'da 31m,
9585 kHz; saat 21, 23,01'de 49m, 6200kHz; Pazar günleri bunlara ek
olarak saat 15'de 31 m, 9585 kHz.

ları Batı Avrupa'daki gerçek du-
rumu aktarmaktır. Yine, son za-
manlarda "İskandinav sosyalizmi"
adı altında kimi Küsey Avrupa
ülkelerindeki düzenli Türkiye için
olumlu bir alternatif olarak savu-
nuldugunu görüyoruz. Bu ülkelere
gerçek durum nedir? İşçilerin,
emekçilerin, aydınların eğitim, iş,
konut vb. sorunları kökten çö-
zülmüş, toplumsal gereksinimleri
karşılanmış mıdır? Ulusal gelirin
bölüşümünde adaletsizlik ortadan
kaldırılmış mıdır? Toplum çürü-
meden kurtarılabilmis midir?

Ayrıca, Batı Avrupa işçi sınıfı-
nın, antifaşist güçlerinin güçlü
savaşım gelenekleri, esinlendirici
savaşım deneyleri, yığıltık örne-
kleri vardır. Bunlar derlenip aktarılabilir.

Tabii, bütün bunları, yalnız
Atılım için değil, Yol ve Amaç
için, radyo için de yazmayı he-
delemeliyiz. Batı Avrupa'daki
Atılım okurları, Türkiye'deki ya-
rışmacılarının elinde olmayan geniş
araştırma, okuma ve yazdıkları
tutma, üzerinde çalışma olanakla-
rına sahiptir. Bu olanaklar Yol ve
Amaç için değerlendirilmelidir.
Öte yandan, yazılının çoğunluğu
doğal olarak radyoda değerlendiril-
riliyor. Radyomuz Batı Avrupa
için de etkili bir silaha dönüştü-
rilmelidir. Gelen bilgilere göre,
radyolar Batı Avrupa'nın her
köşesinde şu ya da bu saatte
dinlenebilmektedir. Batı Avrupa'da-
daki Atılım okurlarının, radyo
izleyicilerinin bir diğer görevi de,
böylece, radyo dinleyici ağıni
genişletmek için çabaları arttırmak
olarak beliriyor. İşte Batı Avrupa'da
yürütülen bu çalışmadan beklen-
diklerimiz.

Yığınların içinde...

Başı 2. sayfa da

Biliçli disiplindir. Tüm bu süreç
içinde, tek tek her bir üyenin,
bağlı olarak çalıştığı temel örgü-
tün Bolşevik nitelikleri ne kadar
güçlenirse, tüm partinin Bolşevik
nitelikleri de o denli pekişir. Ve
partinin Bolşevik nitelikleri ne
kadar pekişirse, parti, temel ör-
gütlerin ve tek tek her yoldaşın
Bolşevik niteliklerinin gelişmesine
de o denli çok yardımcı olur.

"Bir adım ileri, iki adım geri!"
yapıtında Lenin; şöyle diyor:
"Proleter, yalıtılmış birey olarak
bir hiçbir. O tüm gücünü, tüm
gelişmesini, tüm beklenti ve umut-
larını örgütten, yoldaşlarıyla bir-
likte planlı eylem yürütmekle ka-
zanır. O, kendini, büyük ve güçlü
bir organizmanın bir parçasını
oluşturduğu zaman, büyük ve
güçlü hisseder. Onun için esas
olan bu organizmadır. Bunun kar-
şısında birey olması çok az önem
taşıyor. O, anonim bir yığınin
bir parçası olarak, hiçbir kişisel
kazanç ya da kişisel ün bekle-
meden en büyük özveriyle sava-
şır; tüm duygularına ve düşün-
celerine yanıt veren gövümlü dis-
ipline, atandığı her görevdeki yükü-
küllülükleri yerine getirir." (Top-
lu Yapılar, c.7, s. 325, Alm.)

**TÜRKİYE'NİN
GUÇLU BİR TKP'YE
İHTİYACI VAR**

Sendikal hareket sermayenin saldırılarını ancak birleşip savaşarak geri püskürtebilir

Türkiye işçi sınıfı bugün içinde bulunduğu zor koşullarda ileri adım atmak için dönmüş kendi savaşım tarihine bakmak zorundadır. Bu tarihte zengin dersler vardır. Bu yıl 14. yıldönümünü kutlayacağımız 15-16 Haziran direnişi bunlardan biridir.

Sermayenin işçi sınıfına karşı yeni bir saldırıya geçmeye hazırlandığı günümüz koşullarında, bu saldırıyı geri püskürtmek, yitirilmiş ekonomik ve sosyal hakları geri kazanmak için, 15-16 Haziran direnişinin derslerini, bu direnişin başını çeken DİSK'in savaşım deneylerini yeniden gözden geçirmek, bu dersleri en geniş işçi yığınlarına yaymak, kavratmak bilincilli işçilerin önde gelen görevidir.

15-16 Haziran, işçi sınıfına, onun kendi çıkarları doğrultusunda her savaşımının sermayenin ve onun hükümetlerinin karşı saldırısı ile karşılaşacağını öğretti. Bu saldırıları daha güçlü, daha yığınsal eylemlerle geri püskürtmenin, kazanımları korumanın olanaklı olduğunu öğretti. Her hakkın ancak savaşım ile korunabileceği ve her bir yeni hakkın gene ancak savaşım ile elde edilebileceğini öğretti. İşçi sınıfı 15-16 Haziran'da kendi gücünü, tüm toplumu derinden etkileyebilecek eylemler gerçekleştirme yeteneğini gördü.

İşçi sınıfı 15-16 Haziran'da sermayenin sınıf sendikacılığını boğma girişimini bozguna uğrattı, ardından kazandığı deneylerle 1976'da DGM'lerin kurulmasını sermayenin işçi hareketini baskı altına alma çabasını önledi. 15-16 Haziran direnişinin verdiği imkânla işçi sınıfı, sınıf ve kitle sendikacılığının ilkeleriyle bağlı sendikal örgütü DİSK'in öncülüğünde bir dizi yeni ekonomik ve sosyal hak elde etti, DİSK daha da güçlendi, toplumsal ve politik yaşamın ağırlıklı bir gücüne dönüştü.

Sendikal hareketin durumu

Şimdi DİSK kapatılmıştır, işçi sınıfının son yirmi yıldaki tüm kazanımları zorbalıkla geri alınmıştır. Bu yılın 1 Mayıs'ında da DGM'ler yeniden çalışmaya başlamıştır. Sınıf sendikacılığı hareketinin öncü kadrolarının birçoğu ya tutuklanmış, ya da yurtdışına çıkarmak zorunda kalmıştır. Birçoğu da çalıştıkları fabrikalardan uzaklaştırılmıştır. Biryandan yasaklar ve yeni antidemokratik yasalarla, biryandan da basındaki yönetici kitle aracılığıyla Türk-İş'in eli-kolu bağlanmıştır. Diktatör Evren birçok konuşmasında işçi hareketini baş düşman ilan etmiş ve işçilerin demokratik hak ve özgürlüklere kavuşmasını önlemek için her çabaya başvuracaklarını ilan etmiştir.

Ne ki, faşist diktatörlük işçi hareketine ilişkin olarak önüne koyduğu amaçların tümüne ulaşabilmiş değildir. Generaller, işbirlikçi oligarşinin baş korkusu olan işçi hareketini devletin güdümünde tek bir sendikal örgütte sürekli denetlin altında tutabili-

me amaçlarına ulaşamamışlardır. Onlar, Türk-İş'i böylesi bir örgüte dönüştürmenin olanaksızlığını kabul etmek zorunda kalmışlardır.

Faşizmin tek bir devlet sendikası planını işlemez kılan, DİSK üyesi işçilerin büyük bir sorumlulukla Türk-İş sıralarına yönelmeleri, kendi savaşım deneylerini, sınıf birliklerini Türk-İş içine taşımak için örgütlü olarak davranmaları olmuştur. Sonuçta, işçi sınıfının düşmanları tepedeki uzlaşmacı kiliğin rejime bağlılığına rağmen, Türk-İş içinde örgütlü işçileri uzun süre sermayenin denetimi altında tutmanın olanaksız olduğunu görmüşlerdir.

İşte bu nedenle şimdiki işbirlikçi oligarşi Evren-Özal ikilisi ana dikkatlerini sendikal hareketi daha da bölüp parçalama üzerindeki yoğunlaştırmıştır. MİSK'in yeniden açılmasına izin verilmesi işçi hareketini bu kez faşist sendikacılık aracılığıyla getirilecek amacıyla bağlıdır. MİSK'in açılması kararı ile birlikte, bu örgütün faşist yöneticileri "kaldığımız yenden devam edeceğiz" diyerek ortaya çıkmışlardır.

MİSK'li faşistlerin yanısıra Türk-İş'in tepesinde ve belirli düzeylerinde yuvalanmış öteki MHP'li faşistlerin varlığı sendikal hareketi bekleyen tehlikenin boyutla-

rını gösteriyor.

Öte yandan işçilerin dinsel inançlarına göre örgütlenmesini savunan Hak-İş adlı konfederasyonun varlığı da, bu örgütün yöneticilerinin çoğu zaman işçi haklarından yana bir tutum almasına karşın işçi sınıfını bölen, onun birliğini sağlanmasını önleyen bir etmendir.

Son aylarda işçiler üzerindeki baskılar artmakta, işçilerin istedikleri sendikalarda örgütlenmesi patronlar tarafından engellenmeye çalışılmakta, bu amaçla işten çıkarmalara hız verilmektedir.

Sermayenin yeni saldırısı

Büyük sermaye, sendikal hareketten, onun tüm bu zayıflıklarına karşın gene de çok korkmaktadır. TİSK'in yeni toplu sözleşme döneminde, sendikaların savaşımını daha baştan engellemek için başlattığı hazırlıklar bunun en açık kanıtıdır. TİSK bu hazırlıkları "ilke kararları" adı altında yürürlüğe sokmuştur.

Türk-İş üyesi sendikalar tarafından büyük bir tepkiyle karşılanan TİSK ilke kararlarında; toplu sözleşme görüşmelerinde iş yasasının dışında hiçbir sendikal talebin kabul edilmeyeceği, kıdem tazminatlarının artırılmayacağı, tatil günlerinin, yıllık ücretli izinlerinin arttırılmasına, haftalık çalışma saatlerinin azaltılmasına izin verilmeyeceği, işçilerin, disiplin kurulları da dahil olmak üzere hiçbir şekilde yönetime katılmayacakları ve toplu sözleşme süresi bittigi an, yeni toplu sözleşme imzalanıncaya kadar, sendika aidatı kesilmesine son verileceği böylece mali bakımdan güçsüz düşürdükleri sendikaları boyun eğmeye zorlayacakları ve bu kararlar karşısında işçi sınıfının her eylemini yasadığı olarak gösterip, "müsamaha edilmeyeceği" yeralıyor. Görüldüğü gibi, bu kararlarla büyük patronlar toplu sözleşme masasını daha baştan kapatmış oluyor. Sendikalar birer kukla, toplu sözleşme görüşmeleri ise göstermelik hale getirilecek isteniyor.

Birlik-savaşım

Şimdi tüm bu koşullarda bölünmeyi önlemek için Türk-İş'in uzlaşmacı yönetimine rağmen, Türk-İş içinde örgütlenmek ve birleşmek zorundadır. Ancak örgütlü ve birlik içindeki bir sendikal hareket başarıyla savaşabilir.

DİSK üyesi işçilerin Türk-İş'e yönelmesi, Hak-İş üyesi sendikalarda örgütlenen işçilere örnek olmalıdır. Tüm işçiler ve sendikalar, Türk-İş'de birleşmeyi, faşist sendikaları ve sendikacıları yalıtılamayı, Türk-İş içinde sendikal demokrasiyi egemen kılmayı önlerine hedef olarak koymalıdır. İşçiler şimdi 15-16 Haziran'ın derslerini dikkate alarak, toplu sözleşme ve grev özgürlüğünü ancak işyerilerindeki birlikleşme savaşımıyla, bu hakları fillen kullanmaya hazırlanarak elde edebileceklerini görmelidir. Sermayenin saldırıları, ancak birleşip, savaşarak geri püskürtülebilir.

ŞANLI DİRENİŞ

15-16 Haziran direnişi, 1970 yılında ülkedeki derin ekonomik bunalım koşullarında, işbirlikçi burjuvazinin bu bunalımın yükünü işçi sınıfına yüklemek ve hızla güçlenen sınıf sendikacılığı hareketini, DİSK'i yok etmek istemesine karşı doğdu. AP Hükümeti, 274-275 sayılı Sendikalar ve Toplu Sözleşme, Grev ve Lokavt yasalarını DİSK'in varlığına olanak vermeyecek biçimde değiştirmek istedi. 274 sayılı yasadaki değişikliğin mecliste kabulünden birgün sonra DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler DİSK yürütme kurulunu topladı ve bir basın toplantısıyla gerici yasa değişikliği konusunda kamuoyunu aydınlatı. Birgün sonra, 13 Haziran günü DİSK'e bağlı sendikaların yönetim kurulları toplandı. 14 Haziran günü sendika yöneticileri ve işyeri temsilcileri toplantıya çağırıldı ve alınan kararların derhal uygulamaya konacağı açıklandı. İşçi sınıfı anayasal haklarını korumak, DİSK'e yönelik saldırıyı geri püskürtmek için 15 Haziran günü eyleme geçti. İstanbul, Gebze ve İzmit'te 100 bin işçi üretimi durdurdu ve yürüdü. 16 Haziran günü 100 bin işçinin yürüyüşü devam etti. Bu büyük direnişe DİSK üyesi işçilerin yanısıra Türk-İş'li ve bağımsız sendikalardan işçiler de katıldı.

15-16 Haziran işçi sınıfımızın tarihinde o güne kadarki en yığınsal direniştir. İşçi sınıfının, 1961 Anayasası'ndaki demokratik haklarını korumak için gerçekleştirdiği bu haklı direnişine karşı işbirlikçi burjuvazi saldırıyla yanıt verdi. 16 Haziran günü işçi sınıfı, üç neferini, Mustafa Baylan'ı, Yaşar Yıldırım'ı, Mehmet Gıdık'ı şehit verdi. 16 Haziran akşamı İstanbul, Gebze ve Kocaeli'nde ilan edilen sıkıyönetim, DİSK yöneticilerini, öndü işçileri, ilerici aydın ve öğrencileri tutukladı. Buna karşın direniş fabrikalarda bir süre daha sürdü. 18 Haziran'da, İzmir'de DİSK'e bağlı sendikalara üye 13 işyeri direnişe geçti. 19 Haziran 1970 günü Cumhuriyet gazetesinde, Sungurlar, Türk Demirdöküm, Derby, Elektrometal, Auer-celik endüstrisi, Otosan, Arçelik, Vİta gibi işyerlerinde direnişin sürdürüldü bildiriliyordu. DİSK'e bağlı fabrikalarda, işçiler, gözaltına alınmak istenen işçi arkadaşlarını polise teslim etmiyorlardı. Sonuçta, AP Hükümeti 275 sayılı yasadaki değişiklik tasarısını geri aldı. TİP ve CHP'nin Anayasa Mahkemesine başvurusu sonucunda 274 sayılı yasadaki değişiklik iptal edildi. Tutuklu işçi ve sendikacılar, ilerici güçler de bir süre sonra özgürlüklerine kavuştular. 15-16 Haziran işçi hareketi tarihinde önemli bir başarı oldu.